

Számkesztőség:

Medgyes, Vasut-utca 7.
A közlemények és hirdetések c. címen; előfizetési és hirdetési díjak a kiadóhivatal címére költendőek.

MEDGYESI UJSÁG.

Hivatalos hirdetések
100 szóig 10 korona, azonfelül minden 100 szó 3 kor.

Magán hirdetések meg-
egyezés szerint.

Előfizetési árak:
Negyedévre 2 kor., egyes
szám 16 fillér.

Társadalmi hetilap.

Nyilttér soronként 40 fillér.

VII. évfolyam.

Medgyes, 1911. november 12.

309. szám.

Figyelő.

Végre. Megmozdultak a tisztviselők (írja „Egy tisztviselő” barátunk), hogy a türethetetlen drágaságba belevesző tisztviselők helyzetének enyhítését kikunyorálják. Segesváron gyűlést tartottak és határozatba foglalták nyomoruságukat és ohajtásukat. Ezt a határozatot az országos tisztviselői egylethez küldik meg s azonkívül a vármegyei országgyűlési képviselőknek is, hogy azok is pártolják. (Majd meglátjuk.)

A határozat nagyon láthatóan ecseteli a türethetetlen állapotot, ideigatunk belőle néhány sort:

Az a mostoha, kegyetlen sors, amelyben az állami tisztviselői kar tengeti nehéz, de felelősségteljes életét, — lehetetlen, hogy az intéző körök rövidlátása folytán teljesen az anyagi tönk szélére és ezzel egyidejűleg az erkölcsi megsemmisüléshez juttassa a nemzet napszámait, — lehetetlen, hogy a reménytelen jövő által okozott feljajdulás meghallgatásra ne találjon. Hiszen ma már az állam legfontosabb gépezete van megtámadva egy olyan szervi hiba által, amelyen feltétlenül radikális eszközökkel lehetne segíteni, nemcsak a helyzet kényyszerűsége folytán, hanem azon kiérdemelt elismerés folytán is, amelyre rászolgált a tisztviselői kar, mert becsülettel, — lelkében forró reményekkel végezte és teljesíti kötelességét mindnyájunknak üdvére, szeretett hazánk javára.

Mi, nagyküüllőmegeyi állami tisztviselők, akik egy speciális, szegény vidéken küzdünk az elviselhetetlen drágasággal szemben, azon megkereséssel fordulunk a központi vezetőséghez, hogy a fizetési osztályba beosztott, valamint a fizetési osztályon kívül levő állami tanítók, pénzügyőrök, altisztek és szolgák, nemkülönben az állandó alkalmazású díjnokok részére — további törvényes intézkedésig — adandó drágasági pótlék tárgyában a megtartandó országos nagy-gyűlésen kétségbeejtő helyzetünket

foglalja memorandumba és a magas kormány jóindulatába ajánlva, szorgalmazza a drágasági pótlékon kívül a családi pótlék adását is stb.

A fenti cikkel kapcsolatosan talán épen aktuális arról a kirívó luksuszról beszélni, amit Medgyes város, különösen hölgyközönsége üz. A férfiak nem, hiszen szegények örvendenek, ha feleségeik igényeinek kielégítése után még marad pár hatosuk, hogy elsörözzék. De amit a hölgyek üznek, az valósággal kétségbeejtő, úgy hogy az idevetődő idegennek is megáll az esze: honnan telik, kik ezeknek a férjeik stb. . . . Erre nehezen lehet magyarázatot adni. De senki sem is keresi a magyarázatot, mert ez a medgyesi elegancia oly magától értetődő, hogy közülünk valónak fel sem tűnik. Diszünkre válik azonban az, hogy itt csak elegáns hölgyet, elegáns leányt hord az utca, hogy a ruha az utolsó divatu, drága és különleges. Hogy mindenki elegáns akar lenni. Kevesen érzik, hogy a tulajdonképeni elegancia nem a ruhában, hanem a ruha viseletében van, abban, hogyan viseli valaki a ruháját. S ehhez az érzéshez nem elegendő maga a csinos ruha, hanem annak a tudata is, hogy az a ruha más igények visszaszorítása nélkül volt megszerezhető. Másként a divatos ruha viselésében jelentkezik valami pródság, valami kontraszt, ami neveltséget tüntet ki. Az elegáns nők közt a költött női eleganciája kezd végzetessé válni a korlátolt szerzési lehetőségek közé szorított férjekre nézve, a családos apákra nézve, kik drágaságról panaszkodnak, drágasági pótlékokat áhitoznak. Tehát itt volna az ideje, véget vetni a nevezetes medgyesi divatüzésnek.

Egyről-másról.

Medgyes, november 9.

Megnyultak az estéli árnyékok. Az őszi dér különös szinpompába öltöztette a fák lombkoronáját, a mezőnek fűvét pedig

Elza (megindultan): „Szegény jó atyám!”

Tódor: „Egy éjszaka elveszítette a tőzsdén vagyona legnagyobb részét és nem akarván túlélni a csapást, fegyvert emelt önmaga ellen . . .”

Elza (zokogva): „Istenem, Istenem! hát azért jött, hogy feltépje sebeimet?”

Tódor: „És én elkövettem a leggyalázatosabb tettet, amit az ember elképzelhet: gyáván meghátráltam a házasság elől.”

Elza (erőt véve magán): „Szabadságában állott.”

Tódor: „Hitvány voltam és megvetést érdemeltem. Könnyű lenne ma azt mondanom, hogy a rokonaim befolyása alatt állottam, hogy ők voltak, akik ingatag lelkemet tévutra vezették, akik retentő képekben festették le előttem a szegénységet, a nyomoruságot s rávettek, hogy a gyűrűjét visszaküldjem. Én nem mentegtem magam, hiszen a férfinék, aki a végzettől erős lelket, önálló akaratot kapott, nem szabad a legeiső szellőfúvásra nádként hajladoznia. Gyöngye voltam. Ha lett volna mellettem egy meghitt jó barát, egy szerető testvér, aki felvilágosított volna arról, hogy milyen aljasság, milyen feneketlen gonosz-

avarrá változtatta. Még a nap is mintha kifáradt volna, sugárai nem hevitenek, bádgyadtan érkeznek hozzánk. Megvénült a természet, rendre elveszíti minden ékességét, nyugalomra vágyik.

Tudjuk, hogy a természet alkotó ereje, romboló hatalma egy pillanatra sem szünetel, de nekünk olyan jól esik magunkat családokba ringatni. A természet téli álomba merül, mondjuk, s ha minden ékessége elvesz is, tavasszal minden új életre támad. Olyan jól esik magunkat, életünket a természethez hasonlítani. Mert azok a szomorú, fájdalmas gondolatok — melyek ilyenkor a pusztulás, az elmulás idején önkénytelen ellepik az érző szívű embert — miben találnának vigasztalást másban, mint-hogy mi drágábbak lévén a mezőnek virágainál: új életre kell támadnunk sokkal inkább mint azoknak.

Az ember az elmulás fájdalmas gondolata és tudata ellen mindig keresett és talált orvosszert.

A nagy kérdésen, az élet és halál rejtélyén sokat töprengett az ember. S miután elmével megoldani soha sem tudta, hite által enyhítette a halál elrettentő gondolatát. A földi élet, a tulvilági élet hite a gondolkodni kezdő emberrel egyszerre született s a tudás helyett ez volt vezérlő csillaga. Ez a hit az emberiség életére elhatározó befolyást gyakorolt.

A rettenetes tudomány azonban sok illúziókból kiforgat, de azért nincs miért kétségbe eszünk. Egyelőre annyi bizonyos, hogy egy földi pályafutásra nyertük az életet. Ezt azonban minél szebbé, közönségesen: boldogabbá tenni jórészen tőlünk függ. Az éveknek száma, melyek elsuhannak fölöttünk, a küzdelmek, az örömök és szén-

ság az, amit tesztek, higgye el, másképp történt volna minden.”

Elza: „Jobb, hogy így történt. (Büszkén.) Sohasem tudtam volna elviselni azt a tudatot, hogy ön könyörületből, vagy éppenséggel azért tartott ki mellettem, mert így kívánja a gavallér-tempó.”

Tódor: „Az eset után nyomban elutaztam. Jobb időkből maradt egy kis viskóm az erdélyi határon. Odamentem. Vállamra vettem a puskámat és naphosszat vadászgattam. Elfogott a vadászszenevedély. Jól éreztem magam az idők félhomályos rejtekében, ahol senki sem zavart, a patak partján, ahol nem hallottam egyebet, mint a víz csendes, dallamos mormolását. Ebben a magányban ismét megtaláltam önmagam. Lelkemnek megtépett foszlányaiból, mint a tündérregék üstjének párázatából, egy csodaszép leány alakja kelt ki és fagyos gunnyal, megvető mosollyal nézett le reám. Gyakran felugrottam, hogy megragadjam hófehér kezét, hogy átkaroljam karcsu derekát, hogy lecsókoljam ajkáról a fagyos gúnyt, amely szinte megörjített, de a kép hirtelen tovasiklott, eltűnt, és én a pusztta levegőt fogtam át csupán. Egy ilyen látomás után egyszer összeestem s alkonyattól hajnalig feküdtem

Tisztító tűz.

Személyek: Elza, Tódor.

(Izlésesen, de fényűzés nélkül berendezett szoba. Elza az asztalhoz támaszkodva áll és némi ijedtséggel az ajtóra mereszti szemeit, amelyen Tódor lép be. Egy percig szótlánul állnak szemközt egymással.)

Elza: „Ön azt írta, hogy beszélni akar velem, báró ur . . . Mit kíván tőlem?”

Tódor (zavartan): „Valóban . . . azt írtam . . . és . . . és köszönöm, hogy szíves volt fogadni.”

Elza (hidegen): „Oh, nem jár érte különös köszönet. Mindenkit, akinek beszélivalója van velem, szívesen fogadok.”

(Kezével int Tódornak, hogy foglaljon helyet, de ez nem moccant a helyéről.)

Tódor: „Nagy fájdalmat okoztam Önnek.”

Elza: „Az régen volt . . . Elmúlt . . .”

Tódor: „Tegnap volt egy esztendeje. Jegyesek voltunk. Ön gazdag volt és én az elszegényedett báró az ön hozományával akartam újra fényesre csiszolni a hétágu koronámat, amely az idők zivatarában megfakult. Ekkor történt, hogy megholdogult édes atyja . . .”

vadések, melyek tartalmat kölcsönöznek életünknek, kifárasztanak. Megvénülünk, eljön ami öszünk is, amikor rendre-rendre elveszítjük fogékonyságunkat azok iránt, amelyek egykor hevítettek. Még vet egy-egy lobbót életünk halványon pislogó mécse s azután jön az óhajtott, sokszor nagyon is ohajtott pihenés.

Bármiként gondolkozzunk is arról, ami ezután következik, abban meg kell egyeznünk, hogy életünknek célja van. Aki helyesen fogta fel a célt, jól és nemesen munkált annak elérésén; aki felhasználta az ösöktől reá maradt örökséget s egy lépcső fokkal felebb emelkedett a tökéletesség létráján, az amikor saját életét tartalommal töltötte meg egyúttal a jövődőség számára is termelt legalább egy mustár-magnyi igazságot. Az ilyen étellel biztosíthatjuk a fenmaradást. Mi elmegyünk, itthagynak mindent, de helyünkbe jönnek mások, akik folytatják a félben maradt munkát, akikre nemcsak elménk alkotásai, vívmányai, de nevünk emlékeztetünk is átszáll. Ha semmi egyéb nem következik is ennél, ezért bizony érdemes emberül megfelelni feladatunknak.

A kaszárnya.

Már régebb idő óta a katonaság részéről minden jel, minden intézkedés arra vallott, hogy eldöntött dolog a huszárság idehelyezése s hogy rosszakaratu híresztelések voltak Brassó vármegye részéről a szárnyra kelt hírek. A most a napokban 2 napig itt tanácskozó polgári és katonai vegyesbizottság munkájának eredménye aztán végleg eloszlatta a kételyeket és komoly, lelkiismeretes megfontolásra hívja fel a városatyákat, akiknek most majdnem egy évszázadra kiható határozatot kell hozniok. Akiknek most kell tulajdonképpen elhatározniok, hogy nem riadnak vissza a horribilis pénzáldozattól, amely különben megtérülő befektetés lesz, amit a város gazdasági és fejlődési érdeke okvetlenül megkíván.

A vegyes bizottság dr. Schaser Gyula alispán elnöklete alatt 7. és 8-án

alélta az erdő nyirkos talaján. Arrajáró emberek rám letek és a vállukon vittek haza. Hetekig feküdtem utánna lázban, nehéz, veszedelmes kórbán. Az a jó parasztasszony, aki betegségemben ápolt, a megmondhatója, hogy a belső tüztől eltikkadt ajkam szüntelenül az ön nevét suttogta, az ön bocsánatát esengte.

Elza (megindultan): „Én megbocsátottam Önnek. Nyugodjunk meg a végzetben.”

Tódor: „Nem azért mondom el mindezt Önnek, hogy könyörületre bírjam és bocsánatát kieroszakoljam. Tudom, hogy Ön jó, nemes, nagylelkű s az emberi gyarlóságokkal szemben végtelenül elnéző. De én nem érem be ezzel. (Könyörgő hangon.) Elza, könyörgöm, ha van még a szívében egy szikrája annak az érzésnek, amelynek részesse voltam, ha van még a lelkében egy csöpp hajlandóság hozzám, feledje el a multat, üzze el magától, mint egy rossz álmod és legyen újra az enyém, mert nem tudok élni nélküle. Szeretem önt, Elza, szeretem bűnbánó szívem egész hevével, a boldogtalanság tűzében megtisztult lelkem édes reménységével.”

Elza (szelid mosollyal): „Lám, ön még

tartotta értekezletét, ez volt az utolsó megbeszélés, amely tulajdonképpen beindítja az építkezés fölötti tárgyalásokat. A tanács a vegyes bizottság munkájának eredményét tegnapra a rendkívüli közgyűlésen határozta bejelenteni.

A vegyes bizottság üléseiről a következő tudósítást hozzuk:

A városháza közgyűlés termében a katonai építészeti hivatal bemutatta a laktanya építési alapterveket, amelyet a bizottság nagyon kevés pótlással elfogadott. Eszerint az új laktanya a Kiskapus felé vezető ut mentén, közel a városhoz mindkét oldalon épül. És pedig jobbra jönnek a legénységi laktanyák, tisztii lakások, nagy istálló és a nagy fedett lóvarda; balra a helyőrségi korház, kisebb fedett lóvarda és a pótkeret parancsnokság (káder) épületei. Összesen 27 épület 18 holdnyi területen, mely területet kisajátítás útján fog megszereztetni. A hely a bizottság előtt általánosan tetszésre talált.

Most a bizottság tárgyalásáról felvett jegyzőkönyv és az általános terveket a honvédelmi miniszter útján a hadügyminiszterhez küldik, aki jóváhagyja a tervet és megkezdődik a terv részletes kidolgozása. Az építési költségek előreláthatólag 1,500.000-1,700.000 koronát fognak kitenni.

Ugyanezen bizottsági gyűlésen tárgyalták azt is, hogy a 2. huszárezrednek Nagyszebenben állomásozó pótkeret parancsnoksága Medgyesre fog áthelyeztetni már most s erre a célra átengedi a város azonnal a Zekech-laktanyát. A parancsnokság állana három tiszt és 80 legényből s megfelelő számú lóból. A parancsnokság már intézkedett, hogy a tartásra kiadandó huszárlóvak Medgyes vidékén

mindig a régi. Az önzés vitte el mellőlem és az az önzés hozta vissza, akkor jólét után vágyott, most a boldogságot kergeti.”

Tódor: „A boldogságot! Ha önt nem tehetem azzá, lemondok róla. Az önzés nem bir lemondani.”

Elza: „S ön tudna?”

Tódor: „Van olyan élet is, amely örökös kálvária.”

Elza: „Szóttlan megadással hordani a keresztet — ebben van a lemondás fenéges ereje.”

Tódor: „Akkor hát hordozni fogom, amíg terhe alatt össze nem roskadok. Isten önnel! (Az ajtó felé indul.)

Elza: „Isten önnel!” (Látva, hogy Tódor a kilincsre teszi a kezét) „Tódor!”

Tódor: „Elza!”

Elza: „Meggyőződtem arról, hogy ön lemondani is tud. Tehát nem az önzés hozta vissza.”

Tódor: „A szívem hozott vissza, mely gyötrelmek árán rászolgált a boldogságra. Elza! Remélhetek?”

Elza: „Ha megférék abban a kis viskóban én is...”

Tódor: „Életem! Boldogságom!”

kálatok előkészítésére egy év lesz körülbelül szükséges.

Most a városon áll, hogy ha komoly szándéka katonaságot nyerni, úgy ne zárkózzék el a szükséges áldozatoktól, a város vezetői bizonyára gondoskodnak arról, hogy ez az áldozat a minimumra redukálódjék. Azt hisszük különben, hogy így, az ügynek ilyen előrehaladott stadiumában már lehetetlen volna a városnak visszavonulnia kellemetlenség nélkül.

Mi van a földgázzal. *)

A modern Csipkerózska: a földgáz — melyet évezredes álmából fölébresztettek — egészen új, a regubeli végtől merőben eltűnő finiszhez jutott, t. i. ismét alvásba szenderült.

Az óriási zajjal, sip-, dob- és cimbalomszóval utnak indult földgázkérdés, miután előbb teljes pompájában kivirult s révén beigérodott Erdély új aranykorának, finansziális és indusztriális fellendülésének távlatára — ma már egy csöndesen titokzatos, ellanyhult problémává csökkent. Titokzatosnak kell neveznünk, mert voltaképp teljesen eldöntetlen, amennyiben bár a pillanatnyi csőd, a gyorsan realizálható remények füstbemenése nyilvánvaló, már most, — mégsem lehet azt a megállapítást leszűrni, hogy a földgáz, mint óriási jelentőségű tényező, örökre kiesett volna azon értékek közül, mik hivatva vannak ez ország rész renaissanceát előidézni. A mérleg eként csinálható meg: Jelenben a földgáz-kérdés — s ezt kiméltlenül meg kell állapítani — elcséttnek, elbukottnak tekinthető. Nagyobb mennyiségben, pozitív tartalomban eddig csak egy helyt, Kissármáson találtak belőle. Erre a magra, erre a forrásra és fészekre alapítottak a hangos és harsány kiáltások, a nagy tervek, a gyár-kekreációk, az ipar-települések stb. s e forrástól lelkesülve és lelkesítve indultak meg a további kutatások. Ám a többi furások mi eredménnyel sem jártak, úgy hogy maradt mi volt, vagyis a kissármási forrás. E forrás tartamára, mennyiségére vonatkozólag azonban semmiféle pozitív adataink nincsenek, úgy hogy ipari településekre, ipari befektetésekre semmiféle garancia sem nyújtódik. A kérdés megvilágításául különben ideiglatjuk dr. Bernády polgármesternek, az ügy egyik legalaposabb ismerőjének következő nyilatkozatát:

„Az ugrai és szentgyörgyi furrások nem vezettek a kívánt eredményre. Ennél fogva csak a sármási forrás jöhet tekintetbe, azonban ez az egy kut nem elég, nem nyújt elég biztonságot arra nézve, hogy a föld belsejében minő terjedelmű gáz van. Bizonyosságot kell szereznünk, szükséges tehát, hogy a sármási kut környékén 80—100 furás történjék, mert a tapasztalás azt mutatja, hogy a furások 20—30%-a jár eredménnyel. Ezen a módon meg lehet állapítani, hogy mennyi a gáz. S ha a furások sikerülnek, esetleg egész Erdélyt ellehetne látni gázzal.

A minisztert arra kértem, rendelje el a szükséges furásokat; eleinte meg is ígérték, de aztán sokalták az összeget és csak 6 furást fognak elrendelni. Pedig szerény nézetem szerint nem lehet sok az a 3—4 millió korona, amit erre a célra szentelnének, hiszen itt országos érdekről van szó.

A költségvetés tárgyalása alkalmával fel fognak ez ügyben szólalni Hegedüs

Az „Erdélyi Pénzvilág”-ból.

Lóránt előadó, Sándor János, Papp Géza képviselők. Amikor a Gyárip. Orsz. Szöv. kirándulást vezetett Sármásra, a legszebb reményekkel voltunk elelve, sok vállalat helyeződött kilátásba, de ezeknek egy része visszalépett, mert bizonytalannak látta a helyzetet. Reméljük azonban, hogy ha a furások eredményesek lesznek, a visszaléptettek ismét megkezdik a tárgyalásokat.

Ez a nyilatkozat — a maga diplomatikus és óvatos mivoltában is — eléggé szomorú perspektívát nyújt. Kiválik tehát ebből is az, hogy a reklam-rajz nagysága és erőssége mindenképpen fordított arányban áll a földgáz-kutak tartamával s tartalmával. De dokumentál ez a nyilatkozat mást is: azt tudniillik, hogy a kérdés végleges megoldásának útját, vagyis annak reális megállapítását, hogy van-e vagy nincs-e gáz elegendő mennyiségben: — a kormány közönye, szűkkeblősége és a kormányközegek szakértelemhiánya okozta. Ide illesztünk egy másik szakértő-enunciációt, mely szintén adatokat szolgáltat ez irányban: Abszolútul nincsenek még megállapítva a sármási gázterület tartambeli adatai, amelyek nélkül az ottani ipartelepülések el sem képzelhetők. A gáznak legalább 10 négyzetkilométer területen, a kissármási tömegnek megfelelő kvantitásban való előfordulása képezhetné alapját a nagyobb ipari beruházásoknak, amihez legalább 100 furást kellene eszközölni a kormánynak 2 millió korona költségei. Az eddig e célból ezközlött néhány furás eredményéből a kissármási forrás tartamára vonatkozólag következtetni nem lehet. Mem pedig azért, mert az előtörő földgáz által leküzdendő akadályok adataival csak a további sikeres furások után volnának fix adatok nyerhetők. Itten pedig még nincsenek. — Egyedül — ha a kissármási gázforrásból a lefolyt két év alatt ellillant napi 850.000 köbméter gázmennyiséget naponként pl. 100.000 köbméter felhasználására beosztották volna — vált volna lehetségessé e természeti erőnek bizonyos évekre való biztosítása — a folytonosság előzetes megállapításának lehetősége mellett. — Szóval tehát most még teljesen bizonytalan az erdélyi gázok ipari kihasználására való berendezkedés, amelynek első alapfeltétele csak a gázforrások előre megállapítható, legalább 10—20 év tartama volna, ami csak a fentebb jelzett költséges és számban bőséges megfurások után válnék lehetségessé. Ezekbe a kormány azonban nem igen hajlandó belemenni, tehát valószínű, hogy a földgázkérdés is az állami szénbányászati sorsára jut.

Mindezekből leszűrhető a konzekvencia, hogy a kormány újabb nagyobb áldozatokra — melyek nélkül pedig a kérdés végleges rendezése elképzelhetetlen — egyelőre nem hajlandó.

A kérdés tehát eljuttattnak minősíthető s a fülsiketítő hűhó szürke ködéből megint nem marad egyéb, mint a remény zöld kivillanása. Mert nézetünk szerint a kérdés csödjé csak ideiglenes — mint fentebb is mondtuk; — pozitív állítható, hogy a most csak elégtelen mennyiségben felszínre hozott energia igen is kellő mértékben rejlik a föld méhében s bizonyos, ha egy hozzáértéssel teljes, nem lankadó, az eszközöket kellő arányban nyújtó akció nyul majd Geia minden rejtelméi közé, akkor káprázatos eredmény támad.

Olasz-török háború térképe
Kapható **REISSENBERGER G. A.**
könyvkereskedésében Medgyesen.

Ujdonságok.

A román iskola felszentelése.

A medgyesi románok kulturtörténetében nagy jelentőséggel bír 1911. évi nov. 5-ike: ezen a napon szentelték fel az újonnan épült gör. kel. felekezeti iskola épületet, mikor alkalom kínálkozott a nép alsó rétegeinek az intelligenciával való érintkezésére.

Különös vallásos színezetet kölcsönzött az ünnepélynek a megelőző napon Medgyesen megtartott esperességi kerületitanítók megjelenése a szentmisénél.

Alkalmilag alakított énekkarban mondtak hálaadó imákat, melyek messze hallatszó hullámzó hangokban emelkedtek a „Teremtő“ felé.

A istenítisztelet után hosszú menetben indultak a hívők a muzsnai-uton levő csinos új iskola épülethez. Itt a zsufoltságig telt udvarban, az égről mosolygón pillantó nap meleg sugarainak verőfényében folyt le a felszentelés. A vizet a helybeli g. kel. esperes szentelte fel 6 vidéki lelkész kíséretében.

Ennek befejeztével hosszú tanulságos beszédet intézett a hívőkhöz, amelynek során párhuzamot vont az egyház és iskola között, kiemelve azoknak mint kulturtényezőknak a nép műveltségére való befolyását és hangsúlyozva azt, hogy a román nép csak addig töltheti be hivatását az előrehaladás és műveltség terén, amíg szívének egész melegével ragaszkodik a templomhoz, az iskolához, amíg az ösöktől örökölt vallást mint életfenntartó erőt megőrzi és erkölcsös életet folytat.

A felszentelési aktus után banket következett.

Este 8 órkor megkezdődött a „Szőlő“ szálló nagytermében a hangversenyyel egybekötött színi előadás.

Teologusokból és tanítókból alakult dalárda, Imberus V. helybeli tanító vezetése mellett több népdalt énekelt.

Ezután következett az „Északról-délre“ című olasz eredetű vígjáték, előadta Suciú András könyvelő, Limbesan Demeter jogszigorló, Popovics Otti és Santa Victória.

A játzók mind pontosan interpretálták szerepüket.

Popovics Otti ez alkalommal is kiváló színésznői tehetséget árult el. Biztos fellépése a szinpadra, találékonysága, alkalmas gesztikulációkkal egybekötött finom mozdulatai mind olyan tulajdonságok, amelyeknek gyakorlat által való fejlesztése óriási sikerre vezethet.

Egy nagybirtokosnak a leánya, kinek még eszeágában sincs, hogy valamikor a vele egy fedél alatt élő unokatestvérébe (Limbesan D.) bele tudjon szeretni. Két ellentétes természet, kiket a gazdag birtokos folytonos civakodásuk folytán elkülönít, amennyiben a leányt internátusba, unokáját pedig kadetiskolába küldi.

Majd Paulina (Popovics Otti) mint iskolát végzett nagy leány hazakerül, Valér (Limbesan) mind hadnagy szabadságot vesz magának és meglátogatja nagybátyját, ahol megint találkozik Paulinával, kinek művészi hajlamait, nemes szívét felismerve és különösen elragadtatva bájos szépségétől, gavaléros udvariasságával és nagy előzékenységet tanúsító magaviseletével megnyeri unokatestvérének együttérzését, rokonszenveznek egymással és végre megkéri a kezét is.

A következő szindarab Suciú Emanulnak „A cigány lakomája“ című kacagtató vígjátéka volt.

Előadva magától a szerzőtől, ki hű játékban ismertette a sátoros-cigányok nomád életmódját. (Dr.)

Erzsébet emlékünnepély. Az Erzsébetkirályné emlékünnepélyt a helybeli állami iskola e hó 18-án tartja meg az iskola helyiségében. Felolvasást tart Filipson Leontin tanítónő és lesznek ezenkívül szavaltatok és énekszámok.

Kedves Margit hangversenye. Kedves Margit hangversenyénekesnő, ki jelenleg Weimarban tartózkodik s a múlt évben Medgyesen általános tetszés mellett hangversenyezett, mint értesülünk december 2-án itt újra hangversenyt ad a zeneegylet próbatermében (rémet kaszinó.)

A segesvári iparegyleti palota eladása. Segesvárról írják, hogy a segesvári polgári és ikaregysület piacon lévő 2 emeletes bérházat, melyben a „Martini“ féle kávéház is van, eladta a „Segesvári Ipari Takarékszövetkezet“nek 250.000 K-ért. Az egyesület a palotát azért vette eladóvá, mivel az adómentesség az idén szűnt meg s ez, valamint az építésre felvett kölcsön törlesztése tulságosan megterhelte volna pénztárát. Egylett helyiségül megvásárolta ehelyett a szintén a piacon lévő Misselbacher féle házat, melyben a postahivatal van, 80.000 K-ért.

Az Albina birtokvásárlása. Az arad-megyei gör. kel. román egyházmegye tulajdonában levő 1278 kat. holdas, a torontál-megyei Szerbszentpéteren levő birtokot 1,573.000 koronáért megvette az Albina takarékszövetkezet és hitelintézet.

A kolozsvári koronabank r. t. vezérigazgatójává Rónay Elemér cs. és kir. kamarást, mihályfalvi földbirtokost választotta meg.

A jövő heti közgyűlés. A rendes november havi közgyűlést a város csütörtökön tartja. Ezen előterjeszti a tanács a csatornázási szabályrendeletet s a vízvezetési munkálatok jelenlegi stádiumáról is jelentést tesz.

Katonalovak a vidéken. A 2. huszárezred nagyszebeni káderparancsnoksága jövő évi március hóban 50—60 lovat ohajt Medgyes vidékén elhelyezni. A városiaknak a tanács, a községbelieknek a főszolgabírótság nyújt felvilágosítást.

Sz. 537—911.

410

Árverési hirdetés.

Hásság község a folyó évi november hó 24-én d. e. 8 órakor a községi irodában tartandó nyilvános árverésen az 1912. év január 1-től 1914. évi december 31-éig terjedő időre bérbe adja a tulajdonát képező vízi malmát.

Kikiáltási ár 1600 korona, bánatpénz annak 10 százaléka.

A szerződési feltételek Hásság község irodájában megtekinthetők.

Hásság, 1911. nov. hó 1-én.

A községi előljáróság.

ROTH JÁNOS, FLEISCHER JÁNOS,
kjegyző bíró.

Szám 706—911.

411

Faeladási hirdetés.

Szászalmád község f. évi november hó 20-án nyilvános árverésen eladja az ideí fatömegét nyilanként beosztva a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett.

Az árverési feltételek az előljáróságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Szászalmád, 1911. évi nov. hó 9-én.

Az előljáróság.

Szám 652—911.

408

Hirdetmény.

Közírá tétetik, hogy Száspéterfalva község tulajdonát képező erdőben az idei vágásra kijelölt tűzifa f. évi november hó 14-én és esetleg az azt követő napokon osztagonként, a legtöbbet ígérőnek, készpénzfizetés ellenében a helyszínén el fog adatni.

Száspéterfalva, 1911. nov. 5-én.

A községi előljáróság.

Szám 1376—911.

2—2 404

Hirdetmény.

Baráthely község a tulajdonát képező „Johannistal” erdőben az 1911. évre kijelölt vágás területén termelt tűzifáját nyilanként készpénz lefizetés mellett az 1911. évi november 17. napján megkezdődő nyilvános szóbeli árverésen eladja.

Baráthely, 1911. október 26-án.

A községi előljáróság.

593 sz. 1911. végreh.

409

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közírá teszi, hogy a medgyesi kir. járás-bíróságnak 1911. évi V. 189. számú végzése következtében Dr. Heilper Lajos medgyesi ügyvéd által képviselt Spitz Albert s társai brassói cég javára 153 K 42 fill s jár. erejéig 1911. évi május hó 12-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 982 kor.-ra becsült következő ingóságok, u. m.: bolti áruk s berendezések nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a medgyesi kir. járás-bíróság 1911. évi V. 189/2. számú végzése folytán 153 korona 42 fill. tökévelés, ennek 1911. évi január hó 5. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 123.30 K-ban bíróilag már megállapított költségek erejéig, Baromlakán, alperes lakásán leendő megtartására 1911. évi november hó 20-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Medgyes, 1911. évi okt. hó 23-án.

Hotye János,
kir. bír. végrehajtó.

Szám 263—911.

1—2 412

Hirdetmény.

Ingodály község tulajdonát képező és az idei vágásra kijelölt tűzifája, amelyben 234 drb. cserefa és mintegy 62 szekér ágfa van, egy tömegben f. évi november hó 23-án d. e. II órakor a bolyai körjegyzőség irodájában nyilvános árverésen eladatik Kikiáltási ár 1300 korona, melynek 10 százaléka ovadék.

Ingodály, 1911. nov. hó 9-én.

A községi előljáróság.**Megérkeztek a valódi hollandi****jácint hagymák**

401 2

Graef Frigyes.**AZ ATHENÄUM KIADÁSA.****A „Modern Könyvtár”****legújabb számai:**

79—80—81. Tolstoj: „A Kreutzer-szonáta” (regény.)

82—83. Tolstoj: „Az élő holttest”. (Dráma 12 képben).

84. Schnitzler: „Eleven órák”. Irodalom. (Két színmű).

85—86—87—88. Neményi Bertalan: „A magyar nép állapota és az amerikai kivándorlás”. (A Magy. Tud. Akadémia által dícsérettel kitüntetett pályamű.)

Kapható:

: **Reissenberger G. A.** :
könyvkereskedésben — Medgyesen.**Brassói férfi ruhaszövetek**

: utolsó idény ujdonságait :

privát vevők részére
gyári árak mellett szállit:**Tellmann és Speil**brassói posztóraktár és szétküldési üzlet
BRASSÓ. Buzasor 8. szám.

Minták,kivánatra azonnal bérmentve elküldetnek.

383 9-10

80 fillér egy prima minőségű
SAAL-KOTO, Strucz-harászminden színben, mit mindenütt 1.40—1.50
koronáért lehet beszerezni. Augusztus hó
15-től megrendelhető utánvét mellett:**PÜSPÖKY MIKLÓS**divat nagyáruházától
Kolozsvár. Mátyás király-tér.Nem tetsző árukért a pénz vissza lesz küldve
postaköltség levonással. 263 49—52**VILÁG****POLITIKAI NAPILAP**

— Kérjen mutatványszámot! —

Minden gondolkodó
ember olvassa**„VILÁG” -OT!****Előfizetési ára:**

Egész évre . . . 28.— K

Fél évre . . . 14.— K

Negyed évre . . . 7.— K

Egy óra . . . 2.50 K

: hivatalnokoknak, tanítóknak kedvezmény. :

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Bpest, VII., Gyár-utca 4. sz.

Az én

: szakácskönyvem :

600 kipróbált recepttel, 60 mindennapi,
12 ünnepi ebéd, 12 vacsora, 10 tea,
6 villásreggeli, buffe és betegeknek
való étlap célszerű összeállításával —
valamint képekkel ellátva.

Írta: Dr. Szentpétery Lajosné.

Ára 4 kor., kapható:

Reissenberger G. A.
könyvkereskedésben, Medgyes.**Hirdetések**

felvételnek a

== KIADÓ- ==
HIVATALBAN**Reissenberger G. A.**
könyvkereskedésben.a 20-ik század
varrógepe.Csakis cégünk üzleteiben
vagy azok ügynökei utján
vásároljunk.**Singer Co. varrógéprészvénytársaság**
Segesvár, Bajor-utca 22. szám.

Képviseli Medgyesen: 391 4—26

HACK FERENC, mechanikus, Maricska-utca 14-15.**Mi a Ceres-zsir?**

A Ceres-zsir egy tiszta növényzsir!!!

Megpróbálta-e a Ceres-zsirt?Tegyen vele egy kísérletet és meg fog győződni, hogy az rendkívüli jó és
előnyösebb, mint az eddigi zsirok. — Ceres eredeti csomagokban, melyhez
öt szallag van mellékelve, melyek a Ceres 30,000 koronás össznyereményű
jutalomdíjra jogosít, kapható:**H. L. THEIL**

fűszer- és csemegekereskedőnél.

Medgyes.

255 M 52—

Piactér 23.